

עפ"ת 43966/08/13 - ח'אלד זידאן נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

בית משפט מחוזי באר שבע

עפ"ת 43966-08-13
21 ינואר 2014

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

בעניין: ח'אלד זידאן

באמצעות ב"כ עו"ד אגבאריה

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פמ"ד ע"י עו"ד ליבי סיל

פסק דין

ערעור על גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופט אופיר), בתיק פ"ל 7336-12-11 מיום 11.7.13.

המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה בפסילה, לאחר שבתאריך 20.4.11, נהג ברכב, למרות שנפסל בנוכחותו פסילה מנהלית בתאריך 3.4.11 לתקופה של 30 יום.

בית משפט קמא, גזר על המערער עונשים של פסילה בת 24 חודשים, קנס כספי, התחייבות ועונשים מותנים, כולל מאסר על תנאי.

בגזר דינו שקל בית משפט קמא לחומרא, את עברו התעבורתי של המערער, הכולל 67 הרשעות קודמות, כולל חמש שבועו לאחר העבירה נשוא התיק, הרשעה בגרימת תאונה בשנת 2010, לאחר שחצה צומת באור אדום, ועבירת מהירות חמורה משנת 2011. נקבע כי מדובר בעבריו תנועה סדרתי, אשר ביצע מגוון רחב מאוד של עבירות תנועה. מאידך, שקל בית משפט לקולא, את תסקיר שירות המבחן, לפיו המערער הפנים את חומרת העבירה וקיבל אחריות מלאה. לכן המליץ שירות המבחן על ענישה הכוללת מאסר על תנאי וקנס, תוך שהדגיש את משמעות הפסילה עבור המערער.

בית משפט קמא נמנע מהשתת מאסר בפועל, על רקע המלצת התסקיר, אך סבר, כי ראוי להרחיק את המערער מהכביש לתקופה ארוכה. בית משפט קמא סקר את הפסיקה הנוהגת, וקבע כי תקופה בת 24 חודשים תשקף בצורה מאוזנת את פרק הזמן בו יש להרחיק את המערער מהכביש.

ב"כ המערער מלין על אורך תקופת הפסילה, וטוען, כי בית משפט קמא לא שקלל די הצורך, את הודייתו של המערער והחיסכון בזמן השיפוטי. את העובדה שהמערער עובד בחקלאות ומסיע עובדי חקלאות, ולכן נמצא רוב שעות היממה על הכביש. כי זה כישלוננו הראשון בעבירה של נהיגה בפסילה. עוד נטען, כי בית משפט קמא לא יישם את המלצות תסקיר שירות המבחן כראוי, שכן שירות המבחן המליץ להימנע מפסילה ארוכה, נוכח השפעתה על השתכרותו. בנוסף,

נטען בכתב הערעור שלא היה מקום להסתמך על עפ"ת 59810-07-12 כפסק דין מנחה, שכן נסיבות המקרה שם שונות מנסיבות העניין, וכך גם לגבי פסק דין אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל, שם תסקיר שירות המבחן לא היה חיובי כמו במקרה שלנו. לטענתו, מתחם העונש ההולם ברכיב הפסילה נע בין שישה לתשעה חודשי פסילה.

ב"כ המשיבה עתרה לדחות את הערעור מנימוקי בית משפט קמא.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.

הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון, הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין שישה חודשים לחמש שנים. בית משפט קמא, שקל את עברו המכביד של המערער, בין היתר בעבירות מסכנות חיים, ואת העובדה שלא הושת עליו עונש של מאסר בפועל.

אלה שיקולים ראויים. התקופה אינה קצרה, אך סבירה, על רקע עברו של המערער, והצורך בהרתעה. אשר לסיבה לריבוי הרשעות, איני סבורה כי ריבוי עבירות תעבורה, הוא כורח לאדם הנוהג לפרנסתו. גם אדם כזה חייב לשמור על חוקי התנועה. מדובר ב-60 עבירות תעבורה, אשר בוצעו בטווח של 20 שנה, וחלקן עבירות מסכנות חיים.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

ניתן והודע היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014 בהעדר הצדדים.